مخار نامه عطار میشابوری باب بیست و مسم: در امیدواری نمودن باب بیست و مسم:

فهرست مطالب

ثماره ۱: تسرِطلب عثق، روان، میانداز

ثماره ۲: تا دولت برکشة چه خوامد کردن

ثاره ۳: تاکی باشم کر دجهان در تک و تاز

ثماره ۴: بردل کر ہی بتم وبرجان باری

شاره ۵: هرچند نیم در ره اوبر کاری

ثاره ع: دراصل حو مقبول ونه مهل بودم

ثماره ۷: کر دست دمد به زندگانم مردن

ثاره ۸: کفتم که اکر چهست کارم بظام

شاره ۹: جانا! نظری در دل درویشم کن

٣

۴

۵

۶

Y

٨

9

١.

11

17	ثماره ۱۰: عمریت که شرح حال تو میکویم
14	شاره ۱۱: جانا! نه نکونه نانکوآ مدهم
14	شاره ۱۲: نی از سرزلفت خبری میرسدم
١۵	ثاره ۱۳: روزی که زخود ثوی تو ناچنر آخر
18	ثماره ۱۴: از عثق تو در حبکر ندارم آ بی
1Y	ثماره ۱۵: کر تو سرمونی سرمن داشتی
14	ثماره ع۱: عثق بوكه بهچوآنشم میآید
19	شاره ۱۷: عاشق به غم تو کار افتاده خوش است
۲.	ثاره ۱۸: ماکی بی توزاری پیوست کنم

شاره ۱: تسرِطلب عثق، روان، میانداز

تىرىطلىبە ئىقى، روان، مانداز از زەچەكنى فروكان مانداز گرتىرتواكنون بەمدەن يىنرىيد آخر برىيدتو بمچنان مانداز

شاره ۲: تا دولت برکشه چه خوامد کردن

تا دولت بركته جه خوامد كردن وين چاك دكر كثه جه خوامد كردن

وین قطره ٔ خون که زیرصداندوه است یعنی دل سرکشهٔ چه خوام کر دن

شاره ۳: تاکی باشم کِر دجهان در تک و تاز

یایی باشم کر دجهان در تک و تاز بر بیچ نه قطع میکنم شیب و فراز چنری که فلک نیافت در عمر دراز من مطلبم ماز کجایابم باز

شاره ۴: بردل کر ہی بستم وبر جان باری

بردل کرہی بتم وبرجان باری وافقادبر آن کرہ، کرہ بیاری پوشیدہ ناند سرمویی کاری گرباز شوداین کرہم یک باری

شاره ۵: هرچندنیم در ره اوبر کاری

هرچند نیم در ره اوبر کاری نومید نیم به پیچ و جبی باری

د پرده چوزیر چنگ بینالم زار کاری بکند زاری من یک باری

شاره ع: دراصل حومقبول ونه مهمل بودم

دراصل چومقبول و نه مهمل بودم در اصل چومقبول و نه مهمل بودم در فرع به صد هزار بندا فقادم تخربرسم بر آنچه اوّل بودم شاره ۷: کر دست دمد به زندگانم مردن

کر دست دهد به زندگانم مردن آسان باشد به یک زمانم مردن یک بخطه بمی چنان که میباید زیست گر زیسهٔ آید، به توانم مردن شاره ۸: کفتم که اکرچه ،ست کارم بظام

گفتا: ترسان به از خداوند غلام چون میترسی مترس و میترس مدام

کنیر گفتم که اکرچه بست کارم بنظام از ترس تومیطیم چومرغی در دام

شاره ۹: جانا! نظری در دل درویشم کن

جانا! نظری در دل درویشم کن این میدانم که خاک میباید شد گرخاک کنی خاک ره خویشم کن

شاره ۱۰: عمریت که شرح حال تومیکویم

عمریت که شرح حال تومیکویم واندوه توباخیال تومیکویم عربت که شرح حال تومیکویم وین مست محال آنکه کس در تورسد باری سخن وصال تومیکویم

شاره ۱۱: جانا! نه نکونه نانکو آمد فیم

جانا! نه نکونه نانکوآمدهٔ م هرچند که از کوی خودم راندهای آخرنه به کوی تو فروآمدهٔ م

شاره ۱۲: نی از سرزلفت خبری میرسدم

نی از سرزلفت خبری میرسدم نی از سرزلفت خبری میرسدم از روی توام کر نظری مینرسد در کوی توباری گذری میرسدم

شاره ۱۳: روزی که زخود شوی تو ناچنر آخر

روزی که زخود ثوی توناچنر آخر توحید را ندت زتمینر آخر

بیار کثیریم و دکر درپیشت آری، جانا! بگذرداین نیز آخر

شاره ۱۴: از عثق تو در حکر ندارم آبی

از عثق تو در جگر ندارم آبی چون بنشانم زآتش دل تابی از عثق تو در جگر ندارم آبی بیدار شوم کرم بینی خوابی از خواب خرور خویش یکبار آخر

شاره ۱۵: کر توسرموئی سرمن داشتی

کر تو سرمونی سرمن داشتی چون موی مرا نافته بگذاشتی آخر روزی بامن حیران مانده نومید نیم بوکه کنی آشتی

شاره عرا: عثق توکه مهجوآتشم میآید

عثق توکه بمچوآتشم میآید در خورد دل رنج کشم میآید در بیم تووامید تو بیوسته زیرو زبر آمدن، خوشم میآید

شاره ۱۷: عاشق به غم تو کار افتاده نوش است

سرداده به بادو بی سراساده خوش است در پای تو سرنهاده سرداده خوش است عاشق به غم تو کار افقاده نوش است انصاف بده که این دل بی سرو پا

شاره ۱۸: بای بی تو زاری پیوست کنم

تانی بی توزاری پیوست کنم جان راز شراب عثق تومت کنم گاہی خود رانمیت وکہ ہست کنم وقت است کہ در کر دن تو دست کنم